

Изменение 1**Daniel Caspary, Christofer Fjellner**

от името на групата PPE

Jan Zahradil, Robert Sturdy

от името на групата ECR

Доклад**A7-0310/2010****Yannick Jadot**

Международната търговска политика в контекста на императивите, продиктувани от изменението на климата

2010/2103(INI)

Предложения за алтернативна резолюция (чл. 157, пар. 4 от правилника), с цел заместване на предложението за незаконодателна резолюция A7-0310/2010**Резолюция на Европейския парламент относно международната търговска политика в контекста на императивите, продиктувани от изменението на климата***Европейският парламент,*

- като взе предвид докладите на трите работни групи на Междуправителствената експертна група за изменение на климата (МЕГИК), публикувани през 2007 г.,
- като взе предвид пакета относно изменението на климата, приет от Европейския съвет на 17 декември 2008 г.,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 29 и 30 октомври 2009 г. относно преговорите във връзка с климата,
- като взе предвид срещата на високо равнище на ООН, която се състоя в Копенхаген, Дания, от 7 до 18 декември 2009 г., и споразумението от Копенхаген, постигнато в резултат от нея,
- като взе предвид предходните си резолюции относно изменението на климата на Парламента, по-специално резолюцията от 10 февруари 2010 г. относно резултата от Конференцията по изменението на климата в Копенхаген¹ и резолюцията от 29 ноември 2007 г. относно търговията и изменението на климата²,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 26 май 2010 г. относно анализа на възможните варианти след намаляването с 20 % на емисиите на парникови газове и оценка на опасността от изместване на въглеродни емисии (COM(2010)0265),
- като взе предвид съобщенията на Комисията от 19 юни 2010 г. относно

¹ Приети текстове, P6_TA(2010)0019.

² ОВ С 297 Е, 20.11.2008 г., стр. 193

устойчивостта на биогоривата и течните горива от биомаса¹ ,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 4 ноември 2008 г. относно инициативата за суровините – посрещане на нашите основни потребности от растеж и работни места в Европа (COM(2008)0699),
 - като взе предвид доклада на Световната търговска организация и Програмата на ООН за околна среда „Търговия и изменение на климата“, чието начало беше поставено на 26 юни 2008 г.,
 - като взе предвид заключителната декларация на държавните и правителствените ръководители от срещата на високо равнище на Г20 в Питсбърг на 24 и 25 септември 2009 г.,
 - като взе предвид „Международната оценка на научните дисциплини и технологии в селското стопанство с оглед на развитието“, публикувана през 2008 г.,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външна търговия и становището на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и комисията по развитие (A7-0310/2010),
- А. като има предвид, че температурата на Земята вече се е повишила през последния век и ще продължи да се повишава и че икономическите, социалните и екологичните последици от затоплянето на климата придобиват тревожни размери и че е необходимо затоплянето да се ограничи под 2°C,
- Б. като има предвид, че споразумението, постигнато по време на срещата на високо равнище на ООН относно климата в Копенхаген през декември 2009 г., е недостатъчно; като има предвид, че Европейският съюз не успя да изиграе водеща роля,
- В. като има предвид, че споразумението, постигнато по време на срещата на високо равнище на ООН относно климата в Копенхаген през декември 2009 г., е недостатъчно и разочароващо,
- Г. като има предвид, че срещата на високо равнище в Канкун предоставя уникална възможност за диалог по същество, на нея следва да се приемат правно обвързващи инструменти и далеч по-строги процедури за проверка и това следва да бъде ключов етап към постигането на цялостно и обвързващо оперативно споразумение, което да позволява да се ограничи затоплянето на планетата далеч под границата от 2°C,
- Д. като има предвид, че борбата срещу изменението на климата е фактор на конкурентоспособност, като европейските приоритети в тази област са икономията на енергия и възобновяемите енергии, които позволяват да се подобри енергийната сигурност на ЕС и предоставят силен потенциал по отношение на промишленото

¹ ОВ С 160, 19.6. 2010 г., стр. 1 и стр. 8

развитие, иновацията, териториалното устройство и създаването на работни места,

Е. като има предвид, че субсидираната енергия и неограничените емисии на CO₂ в определени страни създават сравнително предимство,

Ж. като има предвид следователно, че търговските правила са решаващи в борбата срещу изменението на климата и че ЕС, като първа световна търговска сила, може да окаже силно влияние върху тях,

1. призовава за сключването на обвързващо в международен план споразумение за опазване на климата и категорично подкрепя целта за намаляване на емисиите в ЕС с 30% до 2020 г., и то независимо от международните преговори, както и дългосрочната цел на ЕС за намаляване на емисиите от CO₂ и другите парникови газове с поне 85% до 2050 г.;
2. подчертава, че развитите страни трябва да поемат водещата роля в намаляването на емисиите на CO₂; счита, че установяването на стандарти, етикетирането и сертифицирането са инструменти с огромен потенциал за намаляването на енергопотреблението и по този начин за разрешаване на проблема с изменението на климата; счита, че Механизмът за чисто развитие (МЧР) не успя да отговори на нуждите на най-уязвимите страни;
3. подкрепя по-силното насърчаване на възобновяемите енергийни източници и идеята правителствата на държавите-членки да водят последователна политика и да въведат задължителна правна рамка, която позволява приемането в дългосрочен план на поетапна програма за помощи, допринасяйки за отварянето на пазара и създаването на минимална инфраструктура – елемент, който е от съществено значение в период на криза и несигурност за бизнеса;
4. припомня, че търговската политика е инструмент в служба на глобалните цели на Европейския съюз и че по силата на член 207 от Договора за функционирането на Европейския съюз търговската политика на Европейския съюз се провежда „съгласно принципите и целите на външната дейност на Съюза“, а по силата на член 3 от Договора за Европейския съюз последният трябва да допринася по-специално за „мира, сигурността, устойчивото развитие на планетата, солидарността и взаимното уважение между народите, свободната и справедлива търговия, премахването на бедността и защитата на правата на човека и в частност тези на детето, както и за стриктното спазване и развитието на международното право, и по-специално зачитането на принципите на Устава на Организацията на Обединените нации“;
5. подчертава, че търговската политика на Европейския съюз - на двустранно, плурилатерално и многостранно равнище - е средство, а не цел сама по-себе си, че тя трябва да бъде в съответствие с целите за борба с изменението на климата и предварително да отчита сключването на амбициозно споразумение относно климата;
6. счита също така, че правилата на СТО следва да се тълкуват и да се развиват, така че да са в подкрепа на ангажиментите, поети в многостранните споразумения в

областта на околната среда (МСОС); отправя искане към Комисията да работи за постигането на консенсус в рамките на СТО, за да даде на секретариатите на МСОС статут на наблюдатели на всички заседания на СТО, свързани с тяхната област на компетентност, и роля на съветник в процедурите по разрешаване на споровете, свързани с околната среда; изтъква, че следва да се установят нови правила на СТО с цел премахване на сравнителното предимство, придобито въз основа на евтини емисии на CO₂;

7. като взе предвид преамбюла на споразумението за Световната търговска организация (СТО) и член XX, букви б), г) и ж) от Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ), подчертава, че международната търговия не трябва да води до прекомерно експлоатиране на природните ресурси, и призовава Комисията и държавите-членки да положат повече усилия за прилагането на принципа на колективните преференции в рамките на СТО, по-специално с оглед на устойчиви, щадящи климата и безупречни в етично отношение продукти;
8. призовава Комисията и членовете на СТО да се опитат да повлияят на СТО да признае в свое становище значението на изменението на климата и последствията от него и да насърчават СТО да се стреми да гарантира, че нейните правила не накърняват глобалните усилия за борба срещу изменението на климата, за неговото намаляване и приспособяването към него, а ги насърчават;
9. изразява съжаление относно факта, че членовете на СТО все още не са намерили начин да интегрират договора на СТО в системата на институциите и правилата на ООН, уреждащи опазването на околната среда, включително изменението на климата, както и социалната справедливост и спазването на всички права на човека; настоява, че задълженията и целите съгласно многостранните споразумения в областта на околната среда, като например Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, както и други институции на ООН (Организацията по прехрана и земеделие на ООН (ФАО), Международната организация на труда (МОТ), Международната морска организация (ММО)), трябва да имат предимство пред тясното тълкуване на правилата на търговията;
10. като има предвид, че са изминали повече от 15 години от решението относно търговията и околната среда, прието от министрите на държавите от СТО в Маракеш на 15 април 1994 г., призовава Комисията най-късно до средата на 2011 г. да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на степента, в която Комитетът по търговия и околна среда на СТО е изпълнил своя мандат, както е определен в упоменатото решение, както и своите заключения относно това, което е необходимо още да се направи, по-специално в контекста на глобалния диалог относно смекчаването на изменението на климата и адаптирането към него и СТО;
11. призовава Комисията и държавите-членки, в контекста на преговорите в СТО и при двустранни търговски споразумения, да настояват за либерализирането на търговията, по-специално с естествени суровини, да не застрашава устойчивото управление на ресурсите, а целите по отношение на опазването на климата и видовете да станат неразделна част от споразуменията; за тази цел призовава Комисията да оказва натиск за свикването на обща среща на министрите на търговията и околната среда

на държавите от СТО още преди конференцията на страните, подписали Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК), в Йоханесбург през 2011 г.; припомня, че РКООНИК е форумът, на който трябва да се постигне международно споразумение за борба срещу изменението на климата;

12. счита, че необходимостта да се поведе обществен дебат относно създаването на Световна организация за околната среда е по-спешна от всеки друг път;

Засилване на положителното взаимодействие между търговията и опазването на климата

13. признава положителната роля, която може да има търговският обмен за разпространяването на стоки и услуги, които способстват за опазването на климата; счита, че опазването на климата и либерализирането на търговията могат да се стимулират чрез улесняване търговията на екологични стоки и услуги, но че е необходимо предварително да бъде изготвен списък на тези стоки и услуги в съответствие със стриктни екологични критерии и в сътрудничество със страните членки на СТО;
14. подчертава значимостта на иновацията в областта на зелените технологии и признава ролята, която може да има търговският обмен за трансфера между страни на тези технологии;
15. призовава ЕС да поеме водеща роля в идентифицирането на очевидните пречки пред разпространяването на технологии в развиващите се страни, за да се работи по проблема с изменението на климата;
16. признава, че насърчаването към иновация може да се осъществява чрез редица схеми за възнаграждаване и че тези схеми не способстват по едни и същи начин за трансфера на технологии; поставя под въпрос по-специално въздействието на правата на интелектуална собственост върху разпространяването на технологии на бъдещето, като агрогоривата от второ поколение, батериите или водорода; отбелязва също така, че по отношение на системите за права върху интелектуалната собственост относно трансфера на технологии, трябва да бъде обърнато внимание на безпокойството относно тяхната защита поради наличие на слаби политически институции и липса на прилагане на принципите на правовата държава; ето защо, отправя искане към Комисията да проучи схемите за възнаграждаване на иновацията в тяхната цялост, като вземе предвид риска от изключване на някои страни и интегрира резултатите от тази работа в своята дипломатическа дейност във връзка с климата;
17. изразява безпокойство във връзка с изкривяващия ефект на субсидиите за енергия, получавана от изкопаеми горива, върху световния търговски обмен и тяхното въздействие върху климата, както и тяхната цена за публичните финанси; приветства ангажимента на Г20 за постепенното премахване на тези субсидии;
18. изразява желание Европейският съюз да поеме международно лидерство по тази тема и отправя искане към Комисията да предложи своевременно график за премахване на тези субсидии в Съюза, като се има предвид, че този процес би

трябвало да включва прилагането на мерки за социално и промишлено подпомагане;

19. обявява се против субсидиите за изкопаеми горива и изисква засилване на насърчаването на екологични, възобновяеми видове енергия, както и идентифицирането и разработването на децентрализирани източници на енергия, особено в развиващите се страни; в тази връзка припомня споразумението на Г-20 за постепенно премахване на субсидиите за изкопаеми горива и призовава Комисията да представи предложения за европейска стратегия за неговото прилагане с ясни срокове и, по целесъобразност, компенсационни механизми;

Установяване на по-справедливи цени в международната търговия и възпрепятстване на изместването на въглеродни емисии

20. изразява съжаление относно факта, че чрез субсидиране на цените на енергията и неприлагане на ограничения или квоти на емисиите на CO₂ определени страни ще придобият сравнително предимство; поради неограничените си и поради това относително евтини емисии на CO₂ тези страни нямат стимул да се присъединят към многостранни споразумения в областта на изменението на климата;
21. при все това отбелязва, че преговорите в областта на климата се основават върху принципа за „обща, но диференцирана отговорност“, и че слабостта на политиката по отношение на климата в развиващите се страни се обяснява по принцип с по-ниския им финансов или технологичен капацитет, а не с поставянето на "екологичния дъмпинг" като цел;
22. във връзка с това, настоятелно призовава, към европейския дебат относно "изместването на индустриални въглеродни емисии", свързани със схемата на ЕС за търговия с квоти за емисии на парникови газове (ETS), и относно средствата за справяне с този проблем да се пристъпва с внимание;
23. изтъква, че съгласно последното съобщение на Комисията от 26 май 2010 г. (COM(2010)0265) по този въпрос, малко промишлени отрасли са особено уязвими по отношение на изместването на въглеродните емисии и счита, че определянето на такива отрасли изисква обстоен секторен анализ; призовава Комисията да използва по-скоро такъв подход в близкото бъдеще, отколкото няколко количествени критерия, които са идентични за всички сектори на промишлеността;
24. подчертава, че няма едно единствено решение за промишлените сектори, които са уязвими по отношение на изместването на въглеродни емисии, и че естеството на продукта или структурата на пазара са съществени критерии при избора между средствата, които са на разположение (предоставяне на безплатни квоти, държавна помощ или корекции, приложими на границите);
25. счита, че многостранно споразумение относно климата ще бъде най-добрият инструмент за интернализирането на отрицателните външни екологични фактори, свързани с CO₂, но че съществува опасност това да не бъде постигнато в близко бъдеще; във връзка с това счита, че Европейският съюз следва да продължи да проучва възможностите за въвеждане в промишлените сектори, при които

изместването на въглеродни емисии наистина оказва въздействие, на подходящи инструменти в областта на околната среда, в допълнение към търгуването на квоти на CO₂ от схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността, в частност "механизъм за включване на въглеродни емисии", който да спазва правилата на СТО. Подобен механизъм би направил възможно преодоляването на опасността от това, емисиите на CO₂ да се пренасят към трети държави;

Насърчаване на диференцирането на продуктите съобразно тяхното въздействие върху климата

26. счита, че ЕС в ролята си на най-големия търговски съюз в света може да налага стандарти по целия свят, и подкрепя развитието и по-широкото използване на схеми за сертифициране и етикетиране, които отчитат социалните и екологичните критерии; посочва успешната дейност на международни неправителствени организации (НПО) за разработване и насърчаване на подобни етикети и сертификати и изрично подкрепя тяхната по-широка употреба;
27. припомня, че рамката на СТО позволява предприемането на мерки за окачествяване на търговията, ако те са необходими, пропорционални и не дискриминират страните, в които производствените условия са еднакви; при все това отбелязва, че са спешно необходими разяснения, така че тези мерки да могат да се прилагат на базата на свързани с климата критерии по отношение на ПМП на съответните продукти;
28. при все това желае настоящата липса на яснота относно ПМП в рамките на СТО да не води Съюза към бездействие в момент, когато противно на това той трябва да се възползва от своята свобода на действие;
29. подчертава, че трябва да се положат усилия, за да се гарантира, че отрицателните последици за околната среда на търговията се отразяват в цените и че се прилага принципът „замърсителят плаща“; призовава за синхронизиране на системите за етикетиране и информиране относно стандартите в областта на околната среда;
30. изразява задоволство във връзка с това от установяването от Европейския съюз на критерии за устойчивост на агрогоривата, които са произведени в Съюза или са внесени в него; изисква от Комисията да проучи прилагането на този подход и по отношение на биомасата и селскостопанските продукти; призовава непреките промени в използването на почвите, свързани с агрогоривата, да бъдат взети под внимание, и очаква Комисията да представи предложение преди края на 2010 г. съобразно ангажимента, който пое пред Европейския парламент;
31. подкрепя разработването на истински, обвързващи критерии и стандарти за устойчивост при производството на биогорива и биомаса, като тези критерии отчитат изпускането на влияещи върху климата газове и дребни частици чрез непряка промяна в начина на използване на земята и целия производствен цикъл; подчертава, че осигуряването на снабдяването с хранителни продукти трябва да има предимство пред производството на биогорива и че е необходимо спешно да се разгледа устойчивостта на политиката и практиките в областта на земеползването

чрез един по-цялостен подход;

32. счита за жизненоважно наличието на строги стандарти относно международната търговия с биогорива, като се има предвид, че те имат както положително, така и отрицателно екологично и социално въздействие;
33. приветства европейското споразумение, постигнато в областта на незаконно добивания дървен материал, и очаква с нетърпение напредък в доброволните споразумения за партньорство;

Либерализирането на търговията не бива да поставя под въпрос амбициозните политики в областта на климата

34. изразява безпокойство относно желанието на Комисията да даде тласък в търговските споразумения на либерализацията на търговията с дървен материал, и в частност на премахването на ограниченията върху неговия износ, въпреки засиления риск от обезлесяване и отрицателното въздействие върху климата, биоразнообразието, развитието и местното население;
35. подчертава по-специално необходимостта от последователност между целите в областта на климата и биологичното разнообразие и условията на търговия, за да се гарантира, че усилията за борба с обезлесяването, например, са ефективни;
36. счита, че новите международни споразумения за опазване на климата трябва да съдържат ясни гаранции относно намаляването на отрицателните последици за околната среда от международната търговия с дървен материал и за спиране на обезлесяването, чийто размер е повод за тревога;

Цялостно интегриране на транспорта в проблематиката "търговия-климат"

37. изразява съжаление, че настоящата търговска система поражда глобално разделение на труда и производството, основаващо се на много значително използване на транспорт, който не поема разходите, свързани с въздействието си върху околната среда; желае разходите на международния транспорт, свързани с въздействието върху климата, да бъдат включени в неговата цена, чрез въвеждане на такси или на схеми за обмен на платени квоти; изразява задоволство относно предстоящото включване на въздухоплаването в СТЕ на ЕС и очаква от Комисията подобна инициатива и за морския транспорт в срок до 2011 г., която да влезе в сила през 2013 г., ако се окаже невъзможно въвеждането на глобален механизъм дотогава; отбелязва със съжаление, че горивото, което се употребява в отвъдморския транспорт на стоки, не е предмет на данъчно облагане; застъпва се за облагане на това гориво и тези продукти, в частност на транспортираните по въздушен път продукти; наред с това очаква Комисията да поеме инициатива за поставяне под въпрос на помощите, предназначени за най-замърсяващите видове транспорт, като например освобождаването от данък върху керосина;
38. призовава Комисията и държавите-членки да направят всичко възможно, за да постигнат правно обвързващо споразумение за намаляване на емисиите от корабоплаването в рамките на Международната морска организация;

39. счита, че е важно международните ангажменти, свързани с намаляването на емисиите на газове с парников ефект, да се прилагат също и по отношение на международния въздушен превоз и корабоплаването;
40. подчертава, че нарастването на свързаните с транспорта и международната търговия емисии на CO₂ намалява ефективността на стратегията на ЕС във връзка с изменението на климата; счита, че това дава сериозно основание за преминаване от насочена към износа стратегия за развитие към вътрешно развитие, основано върху разнообразно и местно потребление и производство в развиващите се страни; припомня, че подобна стратегия би се отразила положително на заетостта както в ЕС, така и в развиващите се страни;

Засилване на инструментите за постигане на съгласуваност между политиките в областта на търговията и на климата

41. призовава, с цел гарантиране на съгласуваността между политиките в областта на търговията и климата на Европейския съюз, за изготвянето на въглероден баланс на всяка търговска политика, евентуалната промяна на тази политика с цел подобряване на този баланс, както и задължителното вземане на компенсаторни мерки – под формата на политическо, технологично, финансово сътрудничество, в случай на отрицателен баланс за климата;
42. настоятелно призовава ЕС да използва всеобхватните екологични разпоредби в двустранните и регионалните търговски споразумения като средство на политиката за развитие, като подчертава необходимостта от правилно прилагане на екологичните клаузи и механизми за сътрудничество за насърчване на трансфера на технологии, техническата помощ и изграждането на капацитет;
43. призовава Комисията систематично да включва екологични клаузи в търговските споразумения, сключвани с държавите извън ЕС, по-специално във връзка с намаляването на емисиите на CO₂ и трансфера на технологии, характеризиращи се с ниско равнище на емисии;
44. приветства въвеждането на измерението на изменението на климата в оценките на въздействието върху устойчивостта по отношение на търговските споразумения ; отбелязва при все това факта, че в някои случаи, като например при Евро-средиземноморското споразумение за свободна търговия, оценката на въздействието върху устойчивостта показва, че споразумението ще има неблагоприятни последици върху климата, на които не е било обърнато внимание преди сключването на споразумението; счита, че търговските споразумения не следва по никакъв начин да накърняват многостранните споразумения в областта на околната среда;
45. застъпва становището, че екологичните критерии трябва да бъдат включени в реформата на Общата система за преференции (ОСП);
46. застъпва становището, че Комисията следва да се придържа към хармонизирана рамка в своите стратегии за преговаряне по отношение на търговската и екологичната политика, така че да не дава на партньорите си никакъв повод за

безпокойство относно търговските бариери, като същевременно осигури спазване на своите обвързващи цели за борба срещу изменението на климата;

Съгласуваността на политиките в областта на търговията и климата на Европейския съюз от гледна точка на развиващите се страни

47. признава, че съгласуването на политики в областта на търговията и на климата на Европейския съюз може да се използва или разглежда от страните партньори като скрит начин за намаляване на нашия внос и увеличаване на износа;
48. във връзка с това настоява върху значението на провеждането на преговори с тези страни относно всяка мярка, която Съюзът би могъл да вземе, в частност корекциите по границите, и върху необходимостта за Съюза да се придържа към своите ангажименти за помощ в областта на климата за развиващите се страни;
49. във връзка с това изразява безпокойство, че ранното финансиране, обещано от европейските страни в рамките на срещата на високо равнище по въпросите на климата в Копенхаген, произтича в известна степен от ангажименти, поети в рамките на публичните помощи за развитие, и ще бъде предоставено под формата на заеми, противно на исканията на Парламента; отправя искане към Комисията да изготви доклад относно това финансиране, който ще позволи преценка на съответствието между реалността, поетите ангажименти и исканията на Парламента; призовава освен това финансирането да бъде координирано по-ефективно от гледна точка на неговото тематично и географско използване;
50. изразява убеждение, че мерките за борба срещу изменението на климата трябва да се основават на принципа на солидарност между индустриализираните и развиващите се страни и по възможност в тясно сътрудничество с ООН, СТО и останалите институции от Бретън Уудс; поради това призовава за разработването, заедно с развиващите се страни, нововъзникващите икономики и индустриализираните страни, на глобална концепция за търговия с емисии и облагане на енергията и емисиите на парникови газове с цел, от една страна, да се предотврати мигрирането на предприятия (изместване на въглеродни емисии) и, от друга страна, да се генерират финансови средства за мерки за борба срещу изменението на климата и ограничаване на неговите последици и приспособяване към тях;
51. подчертава, че увеличаващият се трансфер на технологии към развиващите се страни като начин за изместване на въглеродни емисии ще бъде изключително важен елемент на действията по отношение на климата след 2012 г.; изразява съжаление поради факта, че трансферът на технологии представлява само малка част от официалната помощ за развитие; настоятелно призовава държавите-членки да предоставят допълнителна техническа и финансова помощ за развиващите се страни за справяне с последиците от изменението на климата, изпълнение на свързаните с климата стандарти и включване на директни оценки на въздействието върху развитието на стандартите, етиктирането и сертифицирането;
52. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Съвета и на Комисията, на националните парламенти, както

и на изпълнителния секретар на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) и 16-ата Конференция на страните (COP 16).

Or. en